Koszt zamortyzowany

Czas potrzebny na wykonanie ciągu operacji dzielony jest równo między operacje.

Koszt zamortyzowany – średni koszt w najgorszym przypadku. (nie to samo co oczekiwany koszt). Metody:

- Metoda kosztu sumarycznego: Szacujemy kosztT(n) ciągu n operacji. Koszt zamortyzowany =T(n)/n.
- Metoda księgowania (accountig): początkowe operacje umieszczają "nadpłatę" w elementach struktury danych, której używają późniejsze operacje na tych elementach.
- Metoda potencjału: "Nadpłata" ("Potencjał") związana z całą strukturą danych (nie z elementami).

Operacje na stosie

Wcześniej omówione:

- Push(S, x) czas: O(1).
- Pop (S) czas: O(1).

```
Multipop(S,k)

1 while not Stack-Empty(S) and k \neq 0 do

2 Pop(S)

3 k \leftarrow k-1
```

Czas: $O(\min(s, k))$ gdzie s – liczba elementów na stosie (przed wywołaniem).

Przeanalizujemy ciąg n operacji: Push, Pop i Multipop. Może się zdarzyć, że niektóre operacje (Multipop) wymagają czasu O(n).

Metoda kosztu sumarycznego

Łączny koszt n opreacji można oszacować przez O(n): Każdy obiekt po włożeniu na stos, może być zdjęty co najwyżej raz. Stąd liczba wywołań Pop włączając wywołania wewnątrz Multipop jest $\leq n$. Koszt zamortyzowany jednej operacji: O(n)/n = O(1).

licznik binarny

```
Licznik – tablica bitów: A[0...k-1].
A[0] – najmniej znaczący bit.
Zwiększanie licznika o 1 \pmod{2^k}:
Increment (A)
1 \quad i \leftarrow 0
2 while i < length[A] and A[i] = 1 do
A[i] \leftarrow 0
4 i \leftarrow i + 1
5 if i < length[A] then
6 A[i] \leftarrow 1
Czas (najgorszy przypadek): \Theta(k).
Koszt jest równy liczbie zmienianych bitów. (każda iteracja
while - zmiana innego bitu.)
```

Metoda kosztu sumarycznego

Oszacowanie na czas wykonania n operacji Increment: Spostrzeżenie: bit A[i] ulega zmianie raz na 2^i operacji. (A[0] zmienia się w każdym kroku, A[1] – co drugi krok,) Bity o numerach $> \lfloor \lg n \rfloor$ nie zmieniają się, bo $\lfloor n/2^{\lfloor \lg n \rfloor + 1} \rfloor = 0$. Sumaryczny koszt:

$$\sum_{i=0}^{\lfloor \lg n \rfloor} \lfloor n/2^i \rfloor < n \sum_{i=0}^{\infty} 1/2^i = 2n$$

Stąd zamortyzowany koszt pojedynczej operacji: O(1).

Metoda księgowania (stos)

Faktyczne koszty:

```
Push 1
Pop 1
```

Multipop min(k, s)

Koszty zamortyzowane:

Push 2 1 zł - za siebie + 1 zł - zostawione na wstawionym elemencie

Pop 0 płaci za siebie 1 zł zabranym ze zdejmowanego elementu

Multipop 0 płaci za siebie pieniędzmi zabranymi ze zdejmowanych elementów

Starcza na opłacenie dowolnego ciągu n operacji.

Metoda księgowania (licznik binarny)

Koszt faktyczny: zmiana 1 bitu – 1 zł. Koszt zamortyzowany:

- zmiana 1 bitu z 0 na 1 − 2 zł (1 zł zmiana bitu + 1 zł zostawione na zmienionym bicie)
- zmiana 1 bitu z 1 na 0 − 0 zł (płacimy 1 zł zabranym ze zmienianego bitu)

(Pieniędzy nigdy nie brakuje.)
Koszt zamortyzowany Increment:
za zerowanie bitów w pętli while płacimy pieniędzmi zabranymi z tych bitów.

Co najwyżej 1 bit zmieniamy na 1 (w wierszu 6) – koszt 2 zł. Stąd zamortyzowany koszt Increment: 2 = O(1).

Metoda potencjału

 D_0 – początkowa struktura danych, D_i , dla $i \geq 1$ – struktura po i-tej operacji. Dla $i \geq 0$, $\Phi(D_i)$ – potencjał D_i . Dla $i \geq 1$, c_i – faktyczny koszt i-tej operacji. Dla $i \geq 1$, \hat{c}_i – zamortyzowany koszt i-tej operacji:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1})$$

Całkowity koszt zamortyzowany ciągu n operacji:

$$\sum_{i=1}^{n} \hat{c}_i = \sum_{i=1}^{n} (c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1})) = \sum_{i=1}^{n} c_i + \Phi(D_n) - \Phi(D_0)$$

Jeśli (
$$\forall n \geq 1$$
) $\Phi(D_n) - \Phi(D_0) \geq 0$, to (zawsze) $\sum_{i=1}^n \hat{c}_i \geq \sum_{i=1}^n c_i$ (koszt zamort. \geq koszt fakt.)

Metoda potencjału (stos)

Potencjał – wysokość stosu. Mamy $\Phi(D_0) = 0$ (stos początkowo pusty) oraz $(\forall i)\Phi(D_i) \geq 0 = \Phi(D_0)$ (wysokość nieujemna).

Metoda potencjału (stos)

Potencjał – wysokość stosu. Mamy $\Phi(D_0) = 0$ (stos początkowo pusty) oraz $(\forall i)\Phi(D_i) \geq 0 = \Phi(D_0)$ (wysokość nieujemna). Jeśli stos D_{i-1} zawiera s elementów i i-ta operacja – Push, to przyrost potencjału: $\Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) = (s+1) - s = 1$. Koszt zamortyzowany Push:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) = 1 + 1 = 2.$$

Metoda potencjału (stos)

Potencjał – wysokość stosu.

Mamy $\Phi(D_0) = 0$ (stos początkowo pusty) oraz

$$(\forall i)\Phi(D_i) \geq 0 = \Phi(D_0)$$
 (wysokość nieujemna).

Jeśli stos D_{i-1} zawiera s elementów i i-ta operacja — Push,

to przyrost potencjału: $\Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) = (s+1) - s = 1$.

Koszt zamortyzowany Push:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) = 1 + 1 = 2.$$

Przyrost potencjału Multipop(S,k) przy zdejmowaniu

$$k' = \min(s, k)$$
 elementów: $\Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) = -k'$. Stąd

koszt zamortyzowany Multipop(S,k):

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) = k' - k' = 0$$

Podobnie – koszt zamortyzowany Pop: 0.

Koszt zamortyzowany każdej operacji jest O(1).

Metoda potencjału (licznik binarny)

Potencjał b_i – liczba bitów równych 1.

(Początkowo: $b_0 = 0$ i zawsze $b_i \ge 0 = b_0$.)

Niech i-ta operacja Increment zeruje t_i bitów. Jej

faktyczny koszt: $c_i \leq t_i + 1$.

Potencjał po jej wykonaniu: $b_i \leq b_{i-1} - t_i + 1$.

Przyrost potencjału:

$$\Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) \le (b_{i-1} - t_i + 1) - b_{i-1} = 1 - t_i.$$

Koszt zamortyzowany:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) \le (t_i + 1) + (1 - t_i) = 2.$$

Metoda potencjału (licznik binarny)

Potencjał b_i – liczba bitów równych 1.

(Początkowo: $b_0 = 0$ i zawsze $b_i \ge 0 = b_0$.)

Niech i-ta operacja Increment zeruje t_i bitów. Jej

faktyczny koszt: $c_i \leq t_i + 1$.

Potencjał po jej wykonaniu: $b_i \leq b_{i-1} - t_i + 1$.

Przyrost potencjału:

$$\Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) \le (b_{i-1} - t_i + 1) - b_{i-1} = 1 - t_i.$$

Koszt zamortyzowany:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1}) \le (t_i + 1) + (1 - t_i) = 2.$$

Niech początkowo $b_0 \neq 0$ jedynek i po n operacjach b_n jedynek, gdzie $0 \leq b_0, b_n \leq k$. Koszt faktyczny: $\sum_{i=1}^n c_i = \sum_{i=1}^n \hat{c}_i - (\Phi(D_n) - \Phi(D_0)) \leq \sum_{i=1}^n 2 - b_n + b_0 = 2n - b_n + b_0$. Wiadomo: $b_0 \leq k$. Stąd jeśli $n = \Omega(k)$, to koszt n operacji jest O(n).

Tablice dynamiczne

```
Table-Insert(T,x)
 1 if size[T] = 0 then
        przydziel 1 komórkę do table[T]
        size[T] \leftarrow 1
    if num[T] = size[T] then
        przydziel 2 \cdot \text{size}[T] komórek do new-table
 5
        wstaw elementy z table [T] do new-table
 6
        zwolnij table|T|
        table[T] \leftarrow new-table
        size[T] \leftarrow 2 \cdot size[T]
    wstaw x do table T
    num[T] \leftarrow num[T] + 1
```

Koszt ciągu wstawień

Koszt faktyczny i-tej operacji w ciągu Table-Insert:

$$c_i = \left\{ \begin{array}{ll} i, & \text{jeśli } i-1-\text{całkowita potęga } 2 \\ 1, & \text{w p.p.} \end{array} \right.$$

Całkowity koszt n operacji:

$$\sum_{i=1}^{n} c_i \le n + \sum_{j=0}^{\lfloor \lg n \rfloor} 2^j < n + 2n = 3n$$

bo jest $\leq n$ operacji o koszcie 1, a pozostałe tworzą szereg geometryczny $2^{\lfloor \lg n \rfloor} + \ldots + 2^0$.

Stąd koszt zamortyzowany jednej operacji: 3.

Inny sposób: księgowanie

Każdy element płaci za 3 elementarne wstawienia:

- pierwsze wstawienie siebie samego do bieżącej tablicy
- pierwsze przeniesienie siebie samego do nowej tablicy przy powiększeniu
- przeniesienie jednego z elementów przenoszonych po raz kolejny (jest ich tyle samo co elementów przenoszonych po raz pierwszy)

Inny sposób: metoda potencjału

```
\Phi(T) = 2 \text{num}[T] - \text{size}[T].
Zawsze: \Phi(T) \geq 0.
Zaraz po każdym wstawieniu powiększającym tablicę (i
początkowo): \Phi(T) \geq 0, bo num[T] \geq size[T]/2.
Wstawienie niepowiększające tablicy zwiększa \Phi(T).
Bezpośrednio przed powiększeniem: \Phi(T) = num[T], bo
num[T]=size[T].
Jeśli i-ta operacja nie zwiększa tablicy, to size_{i-1} = size_i oraz:
\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (2num_i - size_i) - (2num_{i-1} - size_{i-1}) = 0
1 + (2num_i - size_i) - (2(num_i - 1) - size_i) = 3.
Jeśli i-ta operacja zwiększa tablicę, to
size_i/2 = size_{i-1} = num_i - 1, oraz: \hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 0
num_i + (2num_i - size_i) - (2num_{i-1} - size_{i-1}) = 
num_i + (2num_i - (2num_i - 2)) - (2(num_i - 1) - (num_i - 1)) =
num_i + 2 - (num_i - 1) = 3.
```

Table-Delete

usuń element i zmniejsz rozmiar tablicy o połowę gdy współczynnink zapełnienia tablicy $\alpha(T) = \text{num}[T]/\text{size}[T]$ spada poniżej stałej c. (Jeśli num[T] spada do 0 to pamięć zwalniana i size[T] = 0, $\alpha[T] = 1$) c = 1/2 – zły wybór: Niech n/2 – potęga 2 i pierwsze n/2 operacji Insert a potem ciąg: I,D,D,I,I,D,D,I,I,... (co 2 kroki kosztowna zmiana

I,D,D,I,I,D,D,I,I,... (co 2 kroki kosztowna zmiana rozmiaru – łączny czas n operacji: $O(n^2)$)
Wybieramy c=1/4.

Potencjał (zawsze ≥ 0 i równy 0 dla pustego T):

$$\Phi(T) = \begin{cases} 2 \mathit{num}[T] - \mathit{size}[T] & \text{je\'sli } \alpha(T) \geq 1/2 \\ \mathit{size}[T]/2 - \mathit{num}[T] & \text{je\'sli } \alpha(T) < 1/2 \end{cases}$$

Niech i-ta operacja — Table-Insert. Przypadek $\alpha_{i-1} \geq 1/2$: taka sama analiza jak przy ciągu samych wstawień: koszt zamortyzowany: 3. Przypadek $\alpha_{i-1} < 1/2$: Tablica nie może ulec powiększeniu (powiększanie tylko dla $\alpha_{i-1} = 1$).

Niech i-ta operacja – Table–Insert. Przypadek $\alpha_{i-1} \ge 1/2$: taka sama analiza jak przy ciągu samych wstawień: koszt zamortyzowany: 3.

Przypadek $\alpha_{i-1} < 1/2$: Tablica nie może ulec powiększeniu (powiększanie tylko dla $\alpha_{i-1} = 1$).

Podprzypadek $\alpha_{i-1} < 1/2$ i $\alpha_i < 1/2$:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_{i-1}/2 - \text{num}_{i-1}) = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) = 0$$

Niech i-ta operacja - Table-Insert. Przypadek $\alpha_{i-1} \geq 1/2$: taka sama analiza jak przy ciągu samych wstawień: koszt zamortyzowany: 3. Przypadek $\alpha_{i-1} < 1/2$: Tablica nie może ulec powiększeniu (powiększanie tylko dla $\alpha_{i-1} = 1$). Podprzypadek $\alpha_{i-1} < 1/2$ i $\alpha_i < 1/2$: $\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (size_i/2 - num_i) - (size_{i-1}/2 - num_{i-1}) = 0$ $1 + (size_i/2 - num_i) - (size_i/2 - (num_i - 1)) = 0$ Podprzypadek $\alpha_{i-1} < 1/2$ i $\alpha_i \ge 1/2$: $\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (2num_i - size_i) - (size_{i-1}/2 - num_{i-1}) = 0$ $1 + (2(num_{i-1} + 1) - size_{i-1}) - (size_{i-1}/2 - num_{i-1}) =$ $3 num_{i-1} - (3/2)size_{i-1} + 3 = 3\alpha_{i-1}size_{i-1} - (3/2)size_{i-1} + 3 < 3\alpha_{i-1}size_{i-1} + 3 < 3\alpha_{i-1}size$ <(3/2)size_{i-1} -(3/2)size_{i-1} +3=3

Niech i-ta operacja — Table-Delete. Przypadek: $\alpha < 1/2$ i tablica nie ulega zmniejszeniu:

$$\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_{i-1}/2 - \text{num}_{i-1}) = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) = 2$$

Niech *i*-ta operacja – Table–Delete. Przypadek: $\alpha < 1/2$ i tablica nie ulega zmniejszeniu: $\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_{i-1}/2 - \text{num}_{i-1}) = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_i/2 - (\text{num}_i + 1)) = 2$ Przypadek: $\alpha < 1/2$ i tablica ulega zmniejszeniu (t.j. $\text{size}_i/2 = \text{size}_{i-1}/4 = \text{num}_{i-1} = \text{num}_i + 1$): $\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = (\text{num}_i + 1) + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_{i-1}/2 - \text{num}_{i-1}) = (\text{num}_i + 1) + ((\text{num}_i + 1) - \text{num}_i) - (2(\text{num}_i + 1) - (\text{num}_i + 1)) = 2$

```
Niech i-ta operacja - Table-Delete.
Przypadek: \alpha < 1/2 i tablica nie ulega zmniejszeniu:
\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} = 1 + (\text{size}_i/2 - \text{num}_i) - (\text{size}_{i-1}/2 - \text{num}_{i-1}) = 0
1 + (size_i/2 - num_i) - (size_i/2 - (num_i + 1)) = 2
Przypadek: \alpha < 1/2 i tablica ulega zmniejszeniu (t.j.
size_i/2 = size_{i-1}/4 = num_{i-1} = num_i + 1):
\hat{c}_i = c_i + \Phi_i - \Phi_{i-1} =
(num_i + 1) + (size_i/2 - num_i) - (size_{i-1}/2 - num_{i-1}) = 0
(num_i + 1) + ((num_i + 1) - num_i) - (2(num_i + 1) - (num_i + 1)) = 2
Przypadek \alpha_{i-1} \geq 1/2 i size<sub>i-1</sub> \leq 2: koszt stały.
Przypadek \alpha_{i-1} \geq 1/2 i size<sub>i-1</sub> > 2 (t.j. size<sub>i-1</sub> \geq 4, bo
rozmiary – potęgi 2): Tablica nie może ulec zmniejszeniu bo
\alpha_i > 1/4. Koszt stały (ćw.).
```